

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Cdo/81/2020                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 7213207522                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 26.10.2020                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Oľga Trnková             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2020:7213207522.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu E., zastúpeného JUDr. Jozefom Mišlinom, advokátom v Košiciach, Južná trieda 9, proti žalovanému R., IČO: XX XXX XXX, zastúpenému JUDr. Gabrielou Jablonskou, advokátkou v Košiciach, Letná 47, o uloženie povinnosti a o priznaní náhrady, vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 16 C 39/2013, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 25. septembra 2019 sp. zn. 1 Co 364/2018, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi priznáva náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

### Odôvodnenie

. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 27. apríla 2018 č. k. 16 C 39/2013-518 žalobu zamietol (I.), žalovanému priznal proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením tunajšieho súdu po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (II.) a štátu priznal proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením tunajšieho súdu po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (III.). Žalobca v spore tvrdil, že bol ako člen bytového družstva uchádzajúci sa o pridelenie bytu zo strany žalovaného diskriminovaný tým, že mu nebol pridelený ani ponúknutý byt získaný po neplatičoch napriek tomu, že takéto byty boli pridelené aj osobám, ktoré členmi bytového družstva neboli. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním porušenie zásady rovnakého zaobchádzania nemal preukázané a osobitne potom neskúmal ani žalobcom uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 25. septembra 2019 sp. zn. 1 Co 364/2018 rozsudok zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10 000 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej zamietavej časti rozsudok potvrdil a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania. Na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že základ žalobcom uplatneného nároku je preukázaný. Skonštatoval, že postup žalovaného vykazoval znaky diskriminácie podľa zákona č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v

niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), nakoľko žalovaný bez objektívneho a rozumného zdôvodnenia rôzne zaobchádzal s členmi bytového družstva a nečlenmi bytového družstva, ktorí individuálne podali žiadosť o pridelenie bytu. Vychádzajúc z konkrétnych okolností daného prípadu považoval za primeraný nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10 000 € a v prevyšujúcej časti potvrdil zamietajúci výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie.

3. Odvolací súd uznesením z 19. februára 2020 sp. zn. 1 Co 364/2018 rozhodol, že žalovaný je povinný nahradiť preddavkové trovy štátu v rozsahu 100 %. Na odôvodnenie rozhodnutia uviedol, že odvolací súd v označenom rozsudku nerozhodol o odvolaní žalobcu proti III. výroku rozsudku súdu prvej inštancie (trovy štátu).

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje. Navrhol tiež odložiť vykonateľnosť napadnutého rozsudku. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Dodatočne doplnil dovolanie tak, že ho rozšíril aj voči uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým sa rozhodlo o preddavkových trovách štátu.

5. Žalobca navrhol dovolanie odmietnuť ako nepripustné.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote, pričom dospel k záveru, že dovolanie bolo podané oneskorene a je ho potrebné odmietnuť.

7. Podľa § 427 ods. 1 CSP dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

8. Podľa § 121 ods. 3 CSP lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca.

9. Podľa § 121 ods. 4 CSP ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

10. Podľa § 121 ods. 5 CSP lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

11. Podľa § 125 ods. 1 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

12. Podľa § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizovanej podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

13. Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) (ďalej len „zákon o e-Governmente“) ak osobitný predpis na účely konania o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach osôb ukladá osobe povinnosť podať alebo doručiť orgánu verejnej moci návrh na začatie

konania, žalobu, žiadosť, sťažnosť, vyjadrenie, stanovisko, ohlásenie alebo iný dokument alebo ak ju na ich podanie oprávňuje, považuje sa táto povinnosť za riadne splnenú alebo toto oprávnenie za riadne využité podaním elektronického podania alebo doručením elektronického podania, ktoré je autorizované za podmienok podľa § 23 ods. 1. Ustanovením prvej vety nie sú dotknuté oprávnenia orgánu verejnej moci podľa osobitných predpisov požadovať odstránenie väd, doplnenie elektronického podania, odmietnuť prijatie elektronického podania alebo možnosť, či povinnosť orgánu verejnej moci nekonať alebo konanie zastaviť, ak je elektronické podanie neúplné. Elektronické podanie je podané jeho odoslaním do elektronickej schránky orgánu verejnej moci; na účely preukázania momentu odoslania sa použijú údaje z potvrdenia podľa § 5 ods. 8.

14. Podľa § 5 ods. 8 zákona o e-Governmente správcovia ústredného portálu a informačného systému integrovaného obslužného miesta na účely elektronickej úradnej komunikácie zabezpečia vyhotovenie potvrdenia o odoslaní elektronického podania a rovnopisu odosielaného elektronického podania, a to automaticky alebo na požiadanie odosielateľa.

15. V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že rozsudok odvolacieho súdu bol žalovanému doručený v stredu 20. novembra 2019 (doručenka na č. l. 596 spisu). Posledný deň zákonnej dvojmesačnej lehoty na podanie dovolania (žalovaným) pripadol na pondelok 20. januára 2020, ktorý bol riadnym pracovným dňom. Žalovaný podal dovolanie proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu osobne na súde prvej inštancie 21. januára 2020 a taktiež elektronickými prostriedkami autorizované kvalifikovaným elektronickým podpisom 21. januára 2020 o 13:19 hod. (potvrdenie o odoslaní podania na č. l. 620 spisu), teda zjavne po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty na podanie dovolania. Dovolací súd zároveň uvádza, že hoci žalovaný v podanom dovolaní tvrdil, že mu rozhodnutie odvolacieho súdu bolo doručené 21. novembra 2019, toto tvrdenie ničím nepreukázal, pričom uvedené nevyplýva ani z obsahu súdneho spisu.

16. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol ako oneskorene podané podľa § 447 písm. a/ CSP a jeho opodstatnenosť neskúmal.

17. S poukazom na dôvod odmietnutia dovolania sa dovolací súd ďalej nezaoberal doplnením dovolania, ktorým žalovaný rozšíril dovolanie aj voči uzneseniu odvolacieho súdu.

18. O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

### **Poučenie:**

: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.